

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 31 juli 2015
— Xabier Ormaetxea Garai en Bernardo Lorenzo Almendros/Administración del Estado**

(Zaak C-424/15)

(2015/C 363/26)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Xabier Ormaetxea Garai en Bernardo Lorenzo Almendros

Verwerende partij: Administración del Estado

Prejudiciële vragen

- 1) Moet richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 ⁽¹⁾ inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten, gelet op de daadwerkelijke bescherming van het algemeen belang die de nationale, voor dat gebied bevoegde reguleringsinstantie moet garanderen, aldus worden uitgelegd dat de oprichting, door de nationale wetgever, van een instantie voor regulering en toezicht volgens een institutioneel model van niet-gespecialiseerde aard, waarbij de tot dan toe bestaande toezichhoudende instanties op het gebied van onder meer energie, telecommunicatie en mededinging worden samengevoegd in één enkele instantie, verenigbaar is met deze richtlijn?
- 2) Moeten de voorwaarden inzake „onafhankelijkheid” van de nationale reguleringsautoriteiten op het gebied van elektronische-communicatienetwerken en -diensten die worden gesteld in artikel 3, leden 2 en 3 bis, van richtlijn 2002/21/EG, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/140/EG ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat zij overeenkomen met die welke in artikel 28 van richtlijn 95/46/EG ⁽³⁾ worden gesteld aan de nationale toezichhoudende autoriteiten op het gebied van bescherming van persoonsgegevens?
- 3) Is de in het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 8 april 2014 ⁽⁴⁾ vervatte rechtspraak van toepassing ingeval de hoofden van een nationale regelgevingsinstantie op het gebied van telecommunicatie vóór het verstrijken van hun ambtstermijn worden ontslagen op grond van een nieuw rechtskader dat een toezichhoudend orgaan instelt waarin verschillende nationale regelgevingsautoriteiten voor gereguleerde sectoren worden verenigd? Kan die vervroegde beëindiging van hun ambt, die zuiver het gevolg is van de inwerkingtreding van een nieuwe nationale wet en niet van het feit dat de betrokkenen niet langer voldoen aan de van tevoren in het nationale recht vastgelegde persoonlijke voorwaarden, worden beschouwd als verenigbaar met artikel 3, lid 3 bis, van richtlijn 2002/21/EG?

⁽¹⁾ PB L 108, blz. 33.

⁽²⁾ PB L 337, blz. 37.

⁽³⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 31).

⁽⁴⁾ C-288/12, EU:C:2014:237.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona
(Spanje) op 7 augustus 2015 — Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain, S.L.**

(Zaak C-434/15)

(2015/C 363/27)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Asociación Profesional Elite Taxi

Verwerende partij: Uber Systems Spain, S.L.

Prejudiciële vragen

- 1) Voor zover artikel 2, lid 2, onder d), van richtlijn 2006/123/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt vervoersactiviteiten van de werkingssfeer van deze richtlijn uitsluit: Moet de door verweerster met winst oogmerk verrichte activiteit van bemiddeling tussen voertuigeigenaars en personen die zich binnen een stad wensen te verplaatsen, middels het beheer van IT-instrumenten — interface en toepassing van software (in verweersters bewoordingen: „intelligente telefoonapparaten en technologisch platform”) — die deze personen de mogelijkheid bieden om met elkaar in contact te komen, worden beschouwd als een vervoersactiviteit dan wel als een elektronische bemiddelingsdienst of een dienst van de informatiemaatschappij in de zin van artikel 1, lid 2, van richtlijn 98/34/EG⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij?
- 2) Kan die activiteit, met het oog op de vaststelling van de juridische aard ervan, deels worden beschouwd als een dienst van de informatiemaatschappij en, indien dit het geval is, valt de elektronische bemiddelingsdienst onder het beginsel van het vrij verrichten van diensten zoals gewaarborgd door het Unierecht, met name artikel 56 VWEU en de richtlijnen 2006/123/EG en 2000/31/EG⁽³⁾?
- 3) Mocht het Hof oordelen dat de door UBER SYSTEMS SPAIN SL verrichte dienst geen vervoersdienst is en dus valt onder richtlijn 2006/123: Is artikel 15 van de Ley de Competencia Desleal (wet betreffende oneerlijke mededinging) — wat de schending van de bepalingen inzake de aan mededinging onderhevige activiteiten betreft — inhoudelijk verenigbaar met richtlijn 2006/123, met name met artikel 9 betreffende de vrijheid van vestiging en de vergunningstelsels, voor zover dit artikel naar interne wetten of wetsbepalingen verwijst zonder rekening te houden met het feit dat de regeling voor de verkrijging van licenties of vergunningen op generlei wijze beperkend of onevenredig mag zijn, dat wil zeggen dat zij het beginsel van vrije vestiging niet op onredelijke wijze mag beperken.
- 4) Indien wordt bevestigd dat richtlijn 2000/31/EG toepasselijk is op de door UBER SYSTEMS SPAIN SL verrichte dienst: Zijn de beperkingen die een lidstaat stelt aan het vrij verrichten van de elektronische bemiddelingsdienst vanuit een andere lidstaat, door een vergunning of licentie te vereisen of door bij gerechtelijk bevel de staking te gelasten van de elektronische bemiddelingsdienst op basis van de nationale wetgeving inzake oneerlijke mededinging, geldige maatregelen die krachtens artikel 3, lid 4, van richtlijn 2000/31/EG afwijken van artikel 3, lid 2, van deze richtlijn?

⁽¹⁾ PB L 376, blz. 36.

⁽²⁾ PB L 204, blz. 37.

⁽³⁾ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt (PB L 178, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op
10 augustus 2015 — GROFA GmbH/Hauptzollamt Hannover**

(Zaak C-435/15)

(2015/C 363/28)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg